

[Madsen-Mygdal.]

Statsfinansernes Styre, tyder heller ikke paa Forudseenhed; ogsaa det vidner om, at der har været Optimisme til Stede baade hos den højtærede Finansminister og hos Regeringens øvrige Medlemmer. Vi har jo hørt om, at det var et udmærket finansielt Styre, vi havde, men det Resultat, der foreligger — med Dækning, der skal skaffes, ikke ved Tegning af nye Aktier, men ved Udskrivning af nye Skatter ifølge det Lovforslag, som i Dag har været til Behandling i Landstinget —, forekommer mig peger i Retning af, at den højtærede Handelsminister ikke skal rette for stærke Bebrejdelser mod andre for at vise Letsindighed og manglende Forudseenhed med Hensyn til at bedømme den Tid, der maatte komme.

Endvidere skal jeg sige til den højtærede Handelsminister, at jeg aldeles ikke har bebrejdet Ministeren, at han ikke har bevilget Laan til Burmeister & Wain — jeg har for øvrigt ikke hørt nogen rette Bebrejdelse i saa Henseende, men i hvert Tilfælde ved jeg, at jeg for mit Vedkommende ikke har bebrejdet Ministeren noget i saa Henseende. Det var derfor ganske overflødigt for den højtærede Minister at staa op og give en vidtløftig Forklaring paa, hvorfor dette Laan paa 3 Mill. Kr. ikke var givet.

Men noget ganske er det jo, naar Ministeren i Dag er fuldstændig klar over, at han mangler enhver Beføjelse til at bevilge Laan paa 3 Mill. Kr. — der var kun 2 Mill. Kr. til Raadighed, og der var heller ikke Grundlag for at bevilge det Laan —, om han da ikke havde handlet rigtigere ved, da han første Gang mundtlig fik Anmodning om Laan til Burmeister & Wain — det var, som det fremgik af Ministerens Udtalelse, allerede en Gang midt i Sommer, det var ikke, som det ærede Medlem Hr. S. Munk nævnte, den 4. November. (S. Munk: Om andre Ting!). Nej, det var om dette Spørgsmaal, det fremgaar af Ministerens Udtalelse, at der blev forespurgt, om der kunde faas et Laan fra Staten — da straks at sige, at et saadant Laan ikke kunde faas, forudsat da at Ministeren den Gang var lige saa klar over Sagen, som han er i Dag. Men naar der saa sent som den 4. November fremkom Ansøgning, maa det vel være Udtryk for, at Ministeren har sagt hverken ja eller nej, men tværtimod henstillet, at der blev indsendt en Ansøgning.

Jeg bebrejder altsaa ikke den højtærede Minister, at der ikke blev bevilget noget Laan. Den højtærede Minister har ganske sikkert Ret i, at det var der ikke Basis for, og det havde Ministeren ikke Beføj-

else til. Men jeg retter det Spørgsmaal, om man ikke ved, at Ministeren kort og klart havde sagt nej, da dette Spørgsmaal første Gang i Sommer blev forelagt, i Stedet for først da Klokken var 12, kunde have opnaaet, at denne Sag var blevet ordnet paa en bedre Maade end nu. Men jeg gentager, at det er til liden Nytte at drøfte det; hvad der er sket, er sket, og hvad der er undladt, er undladt, og nu gælder det om at faa det bedst mulige ud af den foreliggende Situation.

Christmas Møller: Den højtærede Handelsminister fremsatte efter min Opfattelse kun en eneste Bemærkning, som havde virkelig Interesse, det var den, at han gav Tinget Meddelelse om, at alle Oplysninger, som man ønskede i denne Sag, vilde man give Udvalget; endvidere udtalte han, at med Hensyn til Oplysningerne vilde han stille sig paa det Standpunkt, at Udvalget suverænt skulde have Lov til at bestemme, hvilke der skulde komme offentlig frem. Denne Erklæring fra Handelsministeren har i hvert Fald den Virkning, at den kan fremme Debatten her, fordi vi saa i Udvalget kan være saa heldige at faa Oplysninger paa en Række af de Spørgsmaal, vi har stillet til ham.

Jeg synes, det er lidet formaalstjænligt og lidet passende, at den højtærede Handelsminister taler om, at Betænkningen har været skaansom overfor Burmeister & Wain's Ledelse. Hvis man i denne Sag har et Angreb at rette, saa kom med det! Hvis man kun kan tale om, at denne Beretning har været skaansom, kun kan tale om, at den antyder et eller andet i en eller anden Retning, er det mere passende, at Handelsministeren lader være dermed. Og fuldkommen urimeligt er det, naar Handelsministeren udtaler, at f. Eks. jeg vil lægge Ansvaret for Burmeister & Wain over paa ham.

Det kunde aldrig falde mig ind, og Ministeren kan ikke med et eneste Ord vise, at jeg har sagt noget saadant. Men Forholdet er dette, at den højtærede Handelsminister og hans Partier gennem de Taler, det ærede Medlem Hr. S. Munk og det ærede Medlem Hr. Rager holdt, har stillet sig op som Dommer; anklaget andre og ført et meget stærkt Sprog mod Burmeister & Wain's Ledelse og som Følge deraf mod det, som kaldes „hele Systemet“. Jeg ønsker aldeles ikke, at den højtærede Minister skal have Ansvaret for andet, end han har Ansvaret for — det kan knibe nok for ham at klare det.

Men naar nu den højtærede Minister